

Душана, наслѣдникъ Урошовъ. Туй са случило на-
скоро слѣдъ смъртьта на по-старый Андроника (1332).

§ 55. Царь Іоаннъ Александръ до 1363 ⁽¹⁷⁾.

Като одовѣ тѣй Търновскыйтъ прѣстолъ, Бъл-
гарытъ зехъ пакъ да са каржтъ въ избирането на
другый царь. Тогазъ отъ една страна, новыйтъ ви-
зантійскый И-ръ намѣрва сгоденъ случай да плѣни
България и много мѣста превзелъ; отъ друга стра-
на, Сръбскыйтъ краль влѣзва помежду да ги помири
и съ тѣхно одобреніе възведе имъ на царство *Іоанна*
Александра, братъ на паднѣлыя въ боя царь Михаилъ.

Щомъ зе въ ржцѣ юздытъ на правленіето (1333),
Александръ обѣви бой срѣщу И-ра Андроника по-
младый; но този бой въ почетъка си еще са свър-
ши съ миръ, който бѣше благопріятенъ за Българы-
тъ, защото освѣнь дѣто си отнехъ сичкытъ мѣста
отъ Византійцытъ, задържахъ и онѣзи, които бѣхъ
имъ зели; въ замѣна само върнахъ имъ Ахило и зе-
хъ Ямболъ за него. — При подписването на мир-
ныя договоръ, Марія, дъщеря Андроникова, бѣ сго-
дена за Александрова сынъ Михаила, който са вѣн-
ча съ нея въ Цариградъ на 1338, и си я заведи тър-
жественно въ Велико Търново.

Михаилъ Страшиміровичъ бѣше оставилъ двама
наслѣдници: Іоаннъ отъ царица Неда, и Шишманъ

(17) Споредъ синодскый единъ документъ отъ 1355
год., той былъ названъ и Асѣнь — *Ἰωάννης Ἀλέξανδρος ὁ*
Ἀσάνης. — За неговата смърть историцытъ не са съгла-
савать, и едны я полагать въ 1353, други въ 1363 год.
Но по-вѣроятно е, че този царь І. Александръ е живѣлъ
до 1363 год., какъто бѣлъжи и О-цъ Паисій въ ржко-
писната си Исторія за Българытъ; туй са потвърдѣва
отъ събытіята, станѣли еще на живота му, какъто сега
ще видимъ.